

Spokojnosť

Žijeme v hektickej – uponáhľanej dobe. Takmer všetci a všade sa len náhlime: do práce, v práci, potom z nej domov a doma zas. Všetko chceme stihnúť, vedieť, prežiť, vidieť. A v skutočnosti? Stále máme pocit, že niečo nestíhame, že nám niečo ušlo, že sme na niečo zabudli. Sme podráždení, nervózni, vystresovaní, nespokojní.

A chceme zažívať stále niečo iné, nové, lepšie, viac. Hlavne viac a to najmä peňazí. Len neviem, čím to je, že hlavne tí bohatí čím majú viac peňazí, tým sú nespokojnejší. Lebo niekto iný má ešte viac? Kupujú si drahé autá, dovolenky, ale keď sa vrátia, tak spokojnosť nepríde. Spokojnosť musí byť v nás. Nedá sa kúpiť.

Mali by sme žiť tak, aby sme boli spokojní sami so sebou, so svojím správaním, so svojimi životnými hodnotami. Dať všetku lásku svojim najbližším a ich lásku dostávať. Lebo naozaj bohatí sme vtedy, keď nikomu nič nedlhujeme. A teraz nemyslím na peniaze.

Blížia sa prázdniny a dovolenkové obdobie. Nemusíme cestovať za každú cenu do sveta. Možno stačí ísť s blízkym človekom na prechádzku do lesa – či len do záhrady, urobiť opekačku, alebo s kamarátmi zísť na pivo.

A ak náhodou pôjdeme aj na tú dovolenku, tak keď sa vrátíme, nech sme spokojní s tým, čo máme – doma ...

Pavol Múdry

Hodina slovenčiny v stankovskom nárečí

Keďže sme sa na hodine slovenčiny učili o slovnej zásobe, o jej obohacovaní a tiež o spisovných a nespisovných slovách, kam patria aj nárečia, naša pani učiteľka slovenčiny si zase vymyslela tvorivú vyučovaciu hodinu.

Všetci sme sa na hodinu tešili, pretože pani učiteľka je z Trenčína, rozpráva na hodine spisovne a s našim nárečím isto bude mať problém. Dohodli sme sa na deň, kedy prebehne naša hodina slovenčiny v stankovskom nárečí. Aj my žiaci sme dostali domácu úlohu, mali sme si ešte čo-to o nárečí naštudovať a priniesť charakteristické znaky nárečia.

Už len keď pani učiteľka vošla do triedy v inkriminovaný deň, taký veľký úsmev sme na jej tvári ešte nevideli. Neskôr sa nám aj priznala, že mala napísané ťaháky na papieri. Všetci sme na začiatku hodiny stáli pri laviciach a čakali sme, ako nám povie, aby sme si sadli. Veru, nielen jedenkrát sa nadýchla, keď nám tú vetu po „stankovsky“ povedala: „Sannyte si.“

Hodina bola úžasná. Tak sme sa nenasmiali ešte nikdy. Bolo vidno, že sa pani učiteľka miestami aj potrápila. Keď sa pomýlila, samozrejme sme ju opravili. Všetci sme sa cítili ako doma (teda, až na pani učiteľku). Bolo to, ako keby sme sa učili v minulosti. Keď sme sa chceli niečo vyučujúcej opýtať, aj my sme museli hovoriť po „stankovsky“.

Páčilo sa nám, ako boli všetci v dobrej nálade. Nečakali sme, že to bude taká úžasná hodina. Dopadla nad naše očakávanie. Keď zazvonilo na prestávku, pani učiteľka si unavene sadla. Vraj ju boleli ústa z toľkého rozprávania.

Veru, mohli by sme mať častejšie takéto hodiny. Bolo super.

Žiaci 8. A s pani učiteľkou Alžbetou Jurigovou

Jubilant v Rozvadžane

Gratulujeme

Myslím, že vám nemusím predstavovať Ferka Letka. Bol jedným zo zakladajúcich členov FS Rozvadžan. Donedávna sa aktívne zapájal do činnosti súboru, kde spieval a aj tancoval. Aktuálne však patrí k zaslúžilým členom a vždy medzi nás veľmi rád zavíta. Jeho prítomnosť teší aj nás a stále sa máme od neho čo učiť.

26. apríla 2023 oslávil krásne jubileum – 90 rokov. A my sme mu s radosťou boli zagrátulovať. Keď Ferko uvidel, ako prichádzajú muži v krojoch s piesňou „Keď som ja bol mládenekom“, na jeho tvári bolo vidieť, že sa prekvapenie podarilo. S radosťou sa hneď pridal k piesni. Nielen on mal slzičky na krajíčku. Po gratuláciách bolo ctou, zase nám, ženám, že sme si s ním každá mohla zatancovať.

Folklorista sa v ňom nezaprie, utekal si obliecť kabaňu a klobúk, aby sa mohol s nami odfotiť. Nielen ja, ale každý z nás si všimol, že v momente, ako si obliekol kroj, sa rozžiaril ešte viac a hneď menoval aj jeho obľúbené piesne, ktoré si chcel zaspievať. S Ľubošom Šišovským po boku si ich zaspievali niekoľko. Všetci sme od neho odchádzali s úsmevom na tvári a krásnym pocitom na srdci, ako sme ho dokázali potešiť. To, ako sa nám prekvapenie podarilo, si môžete pozrieť aj na našej facebookovej stránke: Folklórny súbor ROZVADŽAN.

„Milý Ferko, v mene celého folklórneho súboru Vám ešte raz želáme všetko najlepšie k narodeninám, hlavne, aby Vám zdravíčko stále tak dobre slúžilo a neopúšťala Vás dobrá nálada. Ďakujeme za Váš cenný prínos vo folklóre, nejednu pieseň, ktorú ste nás naučili, za Vaše cenné spomienky, pripomienky a Váš talent, o ktorý ste sa s nami podelili.“

Zuzana Bučková

Máj, máj, máj, zelená sa háj...

Aktualita

Zubaté slniečko, chladný vietor - to veru nepatriło k príjemnému jarnému počasiu. Napriek tomu deti z DFS Lampášik z našej obce spievali, tancovali, rozdávali radosť a spríjemňovali chvíle všetkým, ktorí sa zúčastnili na stavaní májového stromu v posledných aprílových dňoch.

Najskôr to bolo vystúpenie v Domove sociálnych služieb v Trenčíne na Juhu, 28. apríla 2023, kde sa deti predstavili s pásmom „Neseme vám Máj“. Mnohí seniori mali slzy v očiach, keď deti spievali, tancovali, a tým vyvolali spomienky starkých na ich mladé časy.

Pre veľký úspech sme museli pridávať piesne žartovné i ľúbostné, tu sa k spevu detí pripájali i zúčastnení muži i ženy. Hoci tam bolo i veľa nemobilných klientov, aspoň na chvíľu zabudli na svoje postihnutie a prežívali radosť s deťmi. A to bolo pre nás najlepšou odmenou.

30. apríla 2023 sa deti prezentovali s rovnakým pásmom pri stavaní mája v Oddychovom centre v časti obce Rozvadze. Deti pomohli pri zdobení májového stromu, uviazali na konáre brezy krásne farebné stuhy a potom spievali i tancovali. Zišlo sa tu veľa ľudí, ktorí deťom tleskali za ich predstavenie. Následne sa pripojili i dospelí folkloristi z FS Rozvadžan, ktorých krásne spevy s hudobným sprievodom sa niesli do širokého okolia.

Májový strom bol postavený a my budeme už len čakať príchod ozajstnej teplúčke jari. V závere chcem vysloviť poďakovanie všetkým

rodičom, ktorí sprevádzali svoje deti na obe vystúpenia. Srdečne ďakujem!!!

Terézia Kadáková

Za tradíciami do Súče

Reprezentovali nás

Nie do Súče, ale do Dolnej Súče. Také bolo upresnenie miesta konania Regionálnej postupovej súťaže a prehliadok folklórnych skupín „Vidiečanova Habovka“ a „Nositelia tradícií“, ktoré na sobotu 15. 4. 2023 zorganizovalo Trenčianske osvetové stredisko v spolupráci s obcou Dolná Súča.

Na sledovanie folkloristov, medzi ktorými nechýbal ani FS Rozvadžan, bola prizvaná aj kamarátka Hana z Hornej Súče. Našli sme si miesto v celkom veľkom, ale pomerne prázdnom hľadisku, čo sa týka ľudí, ktorí neboli odetí v krojoch. A to som si myslela, že Dolno a Hornosúčania zaplnia sálu. Možno ich odradilo počasie, pre ktoré sa im nechcelo vyťahovať dáždniky.

Všetkých prítomných v sále kultúrneho domu privítala a celým programom sprevádzala

moderátorka Jarmila Kohútová. Keďže išlo o súťaž, nesmela tam chýbať porota. Členovia poroty boli porotcami aj v známej televíznej relácii Zem spieva – Samuel Smetana, Barbora Morongová, Alžbeta Lukáčová, Lenka Šutorová Konečná.

V časti súťaže „Vidiečanova Habovka“ sa v 3 - 5 minútových vystúpeniach predstavili sólisti, duá, ženské a mužské folklórne skupiny a hudobné skupiny. Naše duo Helena Gabrišová a Janka Bočáková zaspievali dve piesne z nášho

chotára a muzikanti z Rozvadžanu predviedli piesne, ktoré sa hrávali na muzikách. Celá ženská osádka našich folkloristov zaspievala žartovné piesne a mužská časť Rozvadžanu vo svojom bloku predviedla mládenecké pesničky.

Okrem našich sa tejto regionálnej súťaže zúčastnili aj folkloristi z Kubrej, Soblahova, Trenčína, Trenčianskej Teplej, Brezovej pod Bradlom, Nového Mesta nad Váhom.

V druhej časti súťaže „Nositelia tradícií“ sa vo svojich asi 15 minútových blokoch predstavili okrem Rozvadžanu aj folklórne skupiny z Trenčianskej Teplej, Pobedimu a Soblahova.

Program bol bohatý, čas však neúprosne pokročil a súťaž sa po krásnych predstaveniach skončila. Za každý výkon si účinkujúci vyslúžili parádny potlesk. Vyhodnotenie nastalo asi po hodine, keď sa sála kultúrneho domu opäť zaplnila. To však už stáli na javisku iba moderátorka a všetci členovia poroty. V rukách držali diplomy, ktoré odovzdávali výhercom v jednotlivých kategóriách. Keďže išlo o postupovú regionálnu súťaž, v každej kategórii porotcovia odovzdali aj umiestnenie s postupom do krajského kola.

Duo Helenka s Jankou získali bronzové umiestnenie, ľudová hudba Rozvadžanu a ženská časť našich folkloristov sa umiestnili na druhých miestach a získali tak diplomy s nápisom strieborné, a mužská časť našich folkloristov získala za svoj výkon diplom s nápisom zlaté.

Prvé miesto s postupom do krajského kola si ako nositelia tradícií za svoj výkon vyslúžili všetci členovia FS Rozvadžan s pásmom „Na muzike v Rozvadzoch“.

Blahoželám vám, naši folkloristi, výborne našu obec reprezentujete. Len tak ďalej!

Zuzana Jančová

Jarný pochod naším chotárom

Názor

Medzi tradičné akcie v našej obci patrí aj Jarný pochod stankovským chotárom. Táto akcia si našla pevné miesto v kalendári obecných akcií a už dlhé roky ju organizuje TJ Sokol Trenčianske Stankovce. Je určená milovníkom prírody, turistiky a pohybu na čerstvom vzduchu. Trasa sa každý rok mení a vedie intravilánom našej obce.

Tento pochod som zaviedol ešte keď som bol poslancom, z poverenia bývalej starostky. Povedala mi, že viacero ľudí ani nevie, čo sa nachádza v chotári mimo zastavané územie. Chcela, aby sa z toho stala tradícia. A prízvukovala mi, aby som to neorganizoval v sobotu, lebo žijeme na dedine a veľa ľudí využíva sobotu na rôzne práce na záhrade, okolo domu a podobne. Trvala na tom, aby sa to konalo vždy 8. mája, vtedy je sviatok, akoby voľno naviac a bude väčšia účasť.

Prvé ročníky som to zorganizoval ja, a to vždy 8. mája, zaviedol som tradíciu a každý rok bola iná trasa. Dal som vyrobiť pečiatku, spravil

som účastnícke pamätné listy a zaviedol kroj. V ruksaku som nosil rôzne nápoje, chlieb, špekačky, slaninku, zemiaky do pahreby, sladkosti pre deti a podobne. Spomínam si, že ten ruksak vážil aj 15 kg, niekedy aj viac a dalo mi to zabrať nosiť ho. Neskôr pani starostka povedala, že ako poslanec mám veľa aj iných povinností a zverila organizáciu pochodu TJ Sokol a ja som im pomáhal so zostavením programu (trasy) a vyrábal som plagáty. No neskôr to začali organizovať v sobotu, najbližšiu k 8. máju. To mi väčšinou nevyhovovalo kvôli futbalovým aktivitám, lebo vtedy hrávali zápasy naši žiaci a nemohol som to nechať len na trénerovi. Ani tento rok som

sa nemohol zúčastniť a veľmi rád by som bol išiel.

Aj keď sa časom termín tejto akcie zmenil z 8. mája na sobotu, som veľmi rád, že táto, kedysi myšlienka, zapustila hlboké korene a pochod sa každý rok organizuje. V tomto roku sa akcia uskutočnila v sobotu 13. mája s cieľom pri OC, kde bolo ukončenie a posedenie. Akcia bola spojená s oslavami 30. výročia založenia TJ Sokol v našej obci a nasledoval sprievodný program na počesť tohto výročia. Do ďalších rokov prajem organizátorom veľa zdaru pri organizovaní tejto akcie a počet účastníkov nech z roka na rok narastá.

Štefan Šmatlák

Vec verejná

Páli nás

Dnes už takmer všetky štáty sveta žijú v republikách. V demokratických voľbách si zvolia svojich zástupcov, ktorí by ich mali potom zastupovať v štátnych a vládnych orgánoch a robiť všetko najlepšie pre ľudí, ktorí im dali svoj hlas. Lebo republika je vlastne slovo zložené z dvoch latinských slov - res publica - čiže vec verejná. No je to ozaj tak?

Nuž, veru nie je. Všetky vlády, počnúc od Mečiara až po Matoviča a Hegera, by mali zavrieť za rozkrádanie verejného majetku. Začalo sa to reštitúciami a kupónovou privatizáciou asi najväčším podvodom, keď sa k fungujúcim firmám za korunu či iný smiešny „bakšiš“ dostali vyvolení ľudia, ktorí ich doviedli do krachu, rozpredali stroje, budovy, pozemky a peniaze si naphali do vlastnej kešene. A ešte si dali vyplatiť zlaté padáky. Obyčajní ľudia dostali kupónové knižky a akcie, ktoré časom nemali žiadnu hodnotu, ba za niektoré museli dotýční ešte aj zaplatiť, aby sa ich legálne zbavili – to bol ich „čistý výnos“.

Politici to nazvali pekne – privatizácia. Kupónová – či iná. No na Slovensku je to tak, že vypadá do skôr ako krivatizácia, ved' kto nemal kamaráta, nenaskočil na vlak, utrel hubu a ešte musel za to aj platiť. No niekto si začal cestičku zlátiť.

Ten, kto vedel brknúť na tú správnu strunu, sprivatizoval závod či družstvo len za korunu. Potom predal stroje, pôdu i budovy senzačne. Dorobiť chleba, vyrobiť sústruh? To nezačne! Na čom by šlo niečo trhnúť? Žeby ešte špitál? Isto iste aj to bude zaujímavý kapitál.

Sprivatizovať, spraviť akciovky a ľud - ty sa tráp. Platiť bude: Nedáš - nemáš, ak biedny si, tak skap! A zatiaľ všetci tí vagabundi – kriváci, tvária sa vážne, ba priam bohorovno. Oni si teraz sedia na zlatej stolici a všetci ostatní ľudia dostali ... „čistý výnos“.

Po Mečiarovej vláde prišla Modrá koalícia. Dzurinda s Miklošom sľubovali, ako nastolia poriadok a my sme si naivne mysleli, že snáď áno, ved' už nie je čo rozkrádať. No omyl, vážení, zostali strategické podniky – elektrárne, plynárne. Pre štát sú stratové, treba ich predať zahraničnému kapitálu, ten bude vedieť, čo s tým a ako na to. Robili to preto, že boli o tom presvedčení alebo ich presvedčila pekná okrúhla sumička na ich konte, o akej sa bežným ľudom ani len nesníva?

Odpoveď si dajme každý sám. A prišli ďalšie vlády – Ficova, Matovičova a každá sľubovala, ako zatočí s tou predchádzajúcou, lebo keď už nebolo čo rozkrádať, tak prišli eurofondy. A to je príležitosť, ktorú musí každý politik využiť. Pred voľbami sľubujú, ako skončia s korupciou a rozkrádaním, no po vyhratých voľbách sa razom

na všetko zabudne. Sme tu, konečne sme pri koryte. Nahrabme, koľko sa dá, ved' ďalšie voľby už tu byť nemusíme. Prečo sa ale nikomu nič nestane?

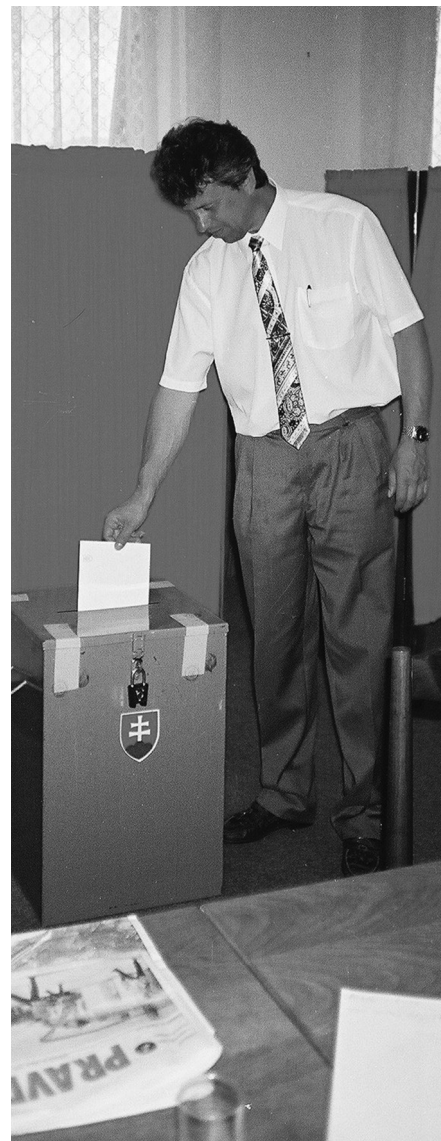
Vysvetlil by som to nasledovne. Sú traja muži: Jano, Fero, Jožo. Jano je vo vláde a hrabe, koľko sa dá. Fero pred voľbami sľubuje, že ak vyhrá, pôjde tvrdo po Janovi a bude sa aj zatvárať. Voľby vyhrá a hrabe, koľko sa dá. Zabudne rýchlo na zatváranie, lebo vie, že ďalšie voľby vyhrá Jožo a ten by potom mohol zavrieť zasa jeho. Čiže nebudme naivní – vrana vrane oko nevykole. Robia si z nás stále len srandu. Vymyslia sa krycie názvy na vyšetrovania rozkrádania: Gorila, Dobytár plus ďalších 20 – 30 káz, ktorým človek už ani nevie prísť na meno. Súdný spis má 500 alebo aj 1000 strán, ktoré postupne zapadajú prachom. A nič sa nedeje, všetci sú čistí ako ľalie. Zdá sa, že slušný človek sa dnes v politike nájde len ťažko, alebo vôbec nie. Ten slušný nemá na to žalúdok a odíde dobrovoľne, alebo ho tí ostatní odtiaľ vyžvú.

Ved' darmo, kto chce s vlkmi žiť, musí s nimi vyť. Nedávno, zhruba mesiac dozadu, RTVS vysielala dokument o mafii na Sicílii. Boli to divoké roky 70.-te, keď tam strieľali policajných komisárov, prefekta aj s rodinou v aute za bieleho dňa.

U nás boli divoké roky 90.-te, strieľali sa zväčša mafiáni medzi sebou. Manželka sa ma trochu naivne skonštatovala: „Ale to už skončilo, teraz to už je ďaleko lepšie.“

Vysvetlil som jej, že sa to neskončilo, len sa zmenila forma násillia – silu zbraní nahradila sila peňazí. Mafie na celom svete si nasadili biele košeľe, kravaty a buď sa samy dostanú do vládnych štruktúr ako volení zástupcovia ľudu, alebo platia predvolebné kampane víťazných strán, ktoré potom peniaze aj s vysokými úrokmi musia vrátiť. Peniaze sú nad všetko – nad lásku, nad slušnosť, nad náboženstvo, nad Boha, nad ľudí. Tých obyčajných.

Žijeme v demokracii, máme slobodu slova. Veľký to výdobytok, nemusíme sa báť verejne povedať svoj názor na veci verejné. Ak však slovom alebo nedajbože nejakým dôkazom zatnete hlboko a na citlivé miesto, môžu vás dať zastreliť. A nič sa nevyšetrí, ide sa ďalej. Masový vrah môže zastreliť päť, desať či aj sedemdesiat ľudí a je nehumánne dať mu trest smrti. Napíše o tom knihu, ktorú nechápem, kto si môže kúpiť, a vo väzení sa bude sťažovať, že mu odopierajú základné ľudské práva. Ľudské

práva sa dajú odoprieť len človeku, nie úkladným vrahom.

Žijeme v demokracii, máme právo na slobodné voľby. A už sa blížila tie predčasné. Premiér Heger ešte ani poriadne neodišiel zo strany OĽANO a už predstavil svoju novú stranu, ktorá tvrdo pôjde proti korupcii, zjedná nápravu a blá, blá, blá. Asi by mal dať zatvoriť sám seba, ved' za terajší stav je zodpovedný on. Ostatné strany tiež nie sú bohviečo. Koho voliť, aby sa vydarila vec verejná? Niektorí povie, že menšie zlo. Ktoré zlo je menšie, keď po voľbách sa ukáže, že je väčšie a všetko vyzerá priam beznádejne?

Vo voľbách politici sľubujú ľudu, že zajtrajšky s nimi krajšie budú. Skutočnosť je však ako strašný pes: vždy ráno, keď vstanem, zas je dnes.

Nuž, čo povedať na záver? Ľudia, všetci politici chcú len naše dobro! Nedajme si ho preto vziať.

Pavol Múdry

Kragujevacká vzbura - málo známe fakty Z archívov

O Kragujevackej vzbure sa toho veľa popísalo, hádam niet na Slovensku človeka, ktorý by aspoň nepočul o tejto vzbure a o našich popravených vojakoch. Tejto téme sa venovalo veľa historikov a napísaných bolo veľa článkov. V tomto článku prinášame fakty, ktoré sú širokej verejnosti neznáme. Ako podklad na napísanie tohto článku slúžili informácie, ktoré zverejnil na internete historik Peter Pavlík.

156

Fol.

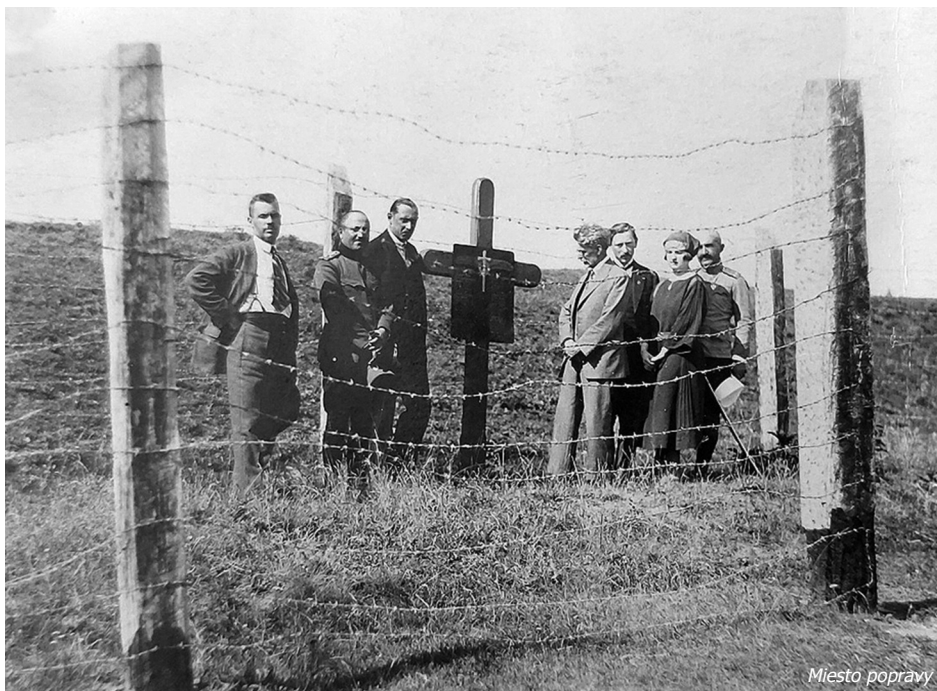
Sterb.

register.

156

Regiment oder Korps	Tag, Monat und Jahr, dann Ort, Bezirk und Land des Sterbens	Kompagnie oder Eskadron	Charge	Namen des Verstorbenen. Bei Frauen oder Witwen: auch der Name und Charakter des Gatten, samt Namen und Charakter ihres Vaters. Bei Kindern: auch der Name und Charakter des Vaters	Gebohrtsort, Bezirk und Land	Religion	Alterjahre	Manlich oder weiblich	Kriegs vermerkt oder verwundet	Profession	Ob versehen worden?	Krankheit oder Todesart, laut Beschau- oder Kopf- satzel oder Totenschein	Wann und wohin begraben wurden	Der begrabende oder den Totenschein ausstellende Priester samt Charakter	Nr. und Folio des aus- wärti- gen Pro- tokolls	Anmerkung
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
11. Inf.	1918 am 30. August (bei launha nein, kein achtzehn) zu h. d. d. d. d. zu Kragujevac gleiches in Fortuna	II. Bataillon Korps Landwehr		Jakob Kriváček - Inahnican.	Radola Kornel Tručník aus Kragujevac Schulst Zustand d. z. d. d. d. d. d. am 2. Juli 1918	Katholik	geboren 1900	manlich	verwundet	Landwehr	versehen	in der Gefangenschaft nach Kragujevac verlegt geplant auf dem am 2. Juli 1918 laut Herbeigeführt am 2. Juli	am 2. Juli auf dem Kragujevac Gemeinde am 2. Juli	geboren 1900 am 2. Juli auf dem Kragujevac Gemeinde am 2. Juli	am 2. Juli auf dem Kragujevac Gemeinde am 2. Juli	am 2. Juli auf dem Kragujevac Gemeinde am 2. Juli

Kniha mŕtvých

Miesto popravy

2. júna bude 105. výročie (1918) Kragujevskej vzbury a 8. júna výročie popravy 44 vojakov 71. pešieho pluku. Veliteľ náhradného práporu podplukovník Artur Marx v noci svižne zorganizoval potlačenie vzbury. Počas útoku zasahujúcich jednotiek na kasárne osobne zastrelil veliteľa jednej skupiny vzbúrencov, ktorá sa im postavila do cesty. Priamo počas vzbury, nad ráno 3. júna pri prestrelke v kasárňach, boli zabití dvaja vojaci: desiatnik Juraj Rýdzi strelou do hlavy a pešiak Ján Olešník-Kukolančar strelou do brucha. Ak je historka o Marxovi pravdivá, môže byť zodpovedný za smrť desiatnika Rýdzeho.

Ráno po vzbure 3. júna, sa konal nástup mužstva, keď sa mali vyšetriť okolnosti vzbury, zistiť počet chýbajúcich vojakov a kontrola zbraní. Pre pokračujúce odmietanie poslušnosti,

protivenie sa a pri pokuse o útek, stráž na mieste zastrelila Pavla Kozlara pôvodom zo Slovin-ska. Bol strelený do hrude. V nasledujúcich dňoch zomreli v nemocnici na zranenia utrpene počas vzbury vojaci: Pavol Sýkora 3. júna na priestrel brucha, Ján Štrbka 5. júna na zástavu srdca po priestrele pľúc a Ján Domanický 8. júna na zápal pobrušnice po priestrele pečene a obličiek. Jeden z ťažko zranených, ktorého spomína Hronský v knihe Vzbura slovenských vojakov v Kragujevci, bol 18 ročný Jakub Kriváček. Jeho celé meno je Jakub Kriváček-Sňahničan a zomrel na vyčerpanie organizmu po strelnom poranení až 20. augusta 1918.

Popravených pochovali na mieste popravy, ostatných pochovávali na starom vojenskom cintoríne - Staro Vojničko Groblje, srbskou cyrilikou - Старо војничко гробље, vľavo pri

ceste do mesta Gornji Milanovac, v polovici cesty medzi Kragujevacom a dedinou Šumarice. Pri malom cintoríne, kde sú pochovaní 44 popravení slovenskí vojaci IR 71, bol neskôr postavený pamätník. Pamätný komplex Slovačko groblje (Slovenský cintorín) sa nachádza v juhovýchodnej časti Spomen-parku Kragujevački oktobar, medzi severným okrajom mestskej časti Stanovo (Станово) a hipodrómom, kde sa kedysi nachádzala vojenská strelnica.

Popravení majú pamätník v dnešnom objekte Kasárni SNP tak trochu nezaslúžene schovaný pred zrakmi verejnosti. Sedem ďalších obetí vzbury sa síce občas niekde spomenie, ale všeobecne verejnosť o nich takmer nevie. Kragujevská vzbura nemá 44 ale 51 mŕtvych.

Štefan Šmatlák

Zoznam popravených	
1. Balas Jozef	23. Jozef Klobar
2. Bochnik Jozef	24. Jozef Klobar
3. Bochnik Jozef	25. Jozef Klobar
4. Bochnik Jozef	26. Jozef Klobar
5. Bochnik Jozef	27. Jozef Klobar
6. Bochnik Jozef	28. Jozef Klobar
7. Bochnik Jozef	29. Jozef Klobar
8. Bochnik Jozef	30. Jozef Klobar
9. Bochnik Jozef	31. Jozef Klobar
10. Bochnik Jozef	32. Jozef Klobar
11. Bochnik Jozef	33. Jozef Klobar
12. Bochnik Jozef	34. Jozef Klobar
13. Bochnik Jozef	35. Jozef Klobar
14. Bochnik Jozef	36. Jozef Klobar
15. Bochnik Jozef	37. Jozef Klobar
16. Bochnik Jozef	38. Jozef Klobar
17. Bochnik Jozef	39. Jozef Klobar
18. Bochnik Jozef	40. Jozef Klobar
19. Bochnik Jozef	41. Jozef Klobar
20. Bochnik Jozef	42. Jozef Klobar
21. Bochnik Jozef	43. Jozef Klobar
22. Bochnik Jozef	44. Jozef Klobar

Naša hrdá rodáčka v Rádiu Expres

Mladé talenty

Lenka Ďurišová je našou rodáčkou a ku rodnej obci má vytvorené veľmi silné citové puto. Nikdy nevynechá žiadnu príležitosť zviditeľniť ľudí zo Stankoviec či spropagovať aktivity, ktoré sa v nej konajú. Lenka ukončila štúdium na Fakulte masmediálnej komunikácie v Trnave. Následne tu dokončila aj doktorát z marketingovej komunikácie. Viac ako sedem rokov pracuje v Rádiu Expres, kde začínala ako asistentka dopravného servisu. Momentálne pôsobí ako produkčná najpočúvanejšej rannej šou na Slovensku - Hemendex. Jej prácu môžete počuť každý pracovný deň v rannom hlavnom vysielačom čase od 6:00 do 9:00.

Ako si dostala k aktuálnej pozícii v rádiu?

„Počas štúdia na vysokej škole som najskôr pôsobila v trnavskom rádiu Aetter, neskôr som začala pracovať v Rádiu Expres, kam som sa dostala vďaka téme svojej bakalárskej práce. Bola o spravodajstve v Rádiu Expres. Tu som získavala kontakty a snažila sa čo najviac naučiť. Prijali ma na pozíciu dopravnú asistentku, kde som bola 5 rokov. Na dopravnom servise však môžu pracovať iba študenti - a tak som sa s rádiom rozlúčila, keď som úspešne dokončila PhD. štúdium. Nastúpila som do PR agentúry, ale len na dva mesiace, pretože presne po tomto čase sa mi ozvala šéfproducentka z rádia, že si všimla moju prácu a záujem už keď som v rádiu pracovala predtým. Aj na základe pozitívnych referencií od bývalého šéfa a kolegov mi ponúkla miesto. Tak som prišla na pohovor, alebo skôr rozhovor k nášmu programovému riaditeľovi, a po dvoch mesiacoch som sa zase vrátila do rádiového sveta, ale teraz už na pozíciu produkčnej.“

Bol to tvoj sen alebo cieľ táto práca?

„Je pravda, že z médií ma to vždy najviac ťahalo k rádiu. Okrem toho, práve táto pozícia, na ktorej pracujem, zahŕňa aj veľa písania, čo si skromne myslím, že mi ide, a hlavne ma to baví. Rovnako ako moje štúdium. Neprinútila by som sa osem rokov študovať niečo, čo by ma nebavilo a v čom by som nevidela potenciál či zmysel pokračovať. Takže áno, mojím cieľom bolo pracovať v odbore, ktorý som vyštudovala a tento sen sa mi splnil. Som šťastná, že mi je dopriate robiť to, čo ma baví a naplňuje. Ešte k tomu vo firme, kde sú vaša snaha a úsilie docenené, kde si vás vážia, a kde môžem kolegovi aj šéfov nazývať kamarátmi.“

Ako sa mladá baba zo Stankoviec môže dopracovať k takejto pozícii?

„Stankovce milujem, ale kľúčové v tomto prípade bolo vyletieť z hniezda a osamostatniť sa. Rodičia mi vždy verili a podporovali ma, preto som vedela, že môžem skúšať a využiť možnosti, ktoré mi prídu do cesty. Prípadne si tie možnosti vytvoriť svojou prácou, snahou a úsilím. A keby sa to aj náhodou nepodarí, nevádi, doma ma čaká najlepšia sviečková na svete, pochopenie a babka Anna, ktorá ma rýchlo vráti naspäť do reality (hahahaha). A svet je opäť v rovnováhe. Trošku sa vylízať z rán a ísť ďalej. Vždy, keď to bolo ťažké či bolo toho veľa, v škole, v práci, v súkromí - vedela som, že prísť naspäť domov na pár dní je ten najlepší reštart na svete.“

Čo bola tvoja nočná mora počas vysielania a naopak, čo bolo pre teba zatiaľ najväčšou výzvou či naplnením sna počas vysielania?

„Pozícia produkčnej je náročná v tom, že som zodpovedná nielen za obsah, ale často aj za formu vysielania. Najväčšou výzvou doposiaľ, a zároveň naplnením sna, nebolo moderovanie, ako by sa mohlo zdať, ale mixovanie do moderovania. Alebo moderovanie do mixovania? Skrátka, keď si musíte nielen napísať scenár, „odrozprávať si to“, ale ešte aj technicky celé zastrešiť. Pretože nie, rádio nehrá samo. Aj na to mixovanie zvukových elementov (púšťanie piesní, podmazov, reklám, jinglov, vstupov...) a celého playlistu sme tam my. Ľudia. Nočná mora by to bola vtedy, ak by sa niečo neodohralo tak, ako by sa malo. Najmä v prípade, ak by napríklad išlo o zaplatený vstup od klienta alebo reklamu..., ale myslím, že nič také sa mi ešte nestalo. Predsa len, pracujem s profesionálmi, takže chyby sú skôr výnimočné, ak vôbec...“

Áká je tvoja náplň práce?

„Čaro a zároveň nevýhoda vysielania je, že keď už raz niečo v éteri odznie, nezvratíte to, ale ani sa k tomu už nevrátite. Sú na to dva uhly pohľadu a je na nás, z ktorého uhla sa na to pozerať. A moja každodenná výzva sú ľudia. Pracujem s tímom moderátorov, ktorí sú odo mňa starší, niektorí viac, niektorí menej. A potom ešte pracujem s poslucháčmi. A tí sú občas všelijakí, nielen starší... práca s ľuďmi je náročná, ale som za ňu vďačná, neustále sa vďaka nej učím. Som súčasťou porád s tímom ranných moderátorov, kde spoločne vymýšľame a pripravujeme každodenné vysielanie rannej šou.“

Mám na starosti výber tém do vysielania,

prípravu scenára, zoradenie tém a ich pridelenie jednotlivým moderátorom, kto bude za čo zodpovedný. Veľa strihám (zvuky), píšem a snažím sa byť kreatívna na počkanie. V neposlednom rade, čas je náš najväčší (ne)priateľ, takže dávam pozor aj naň. V rádiu je každá sekunda drahá...”

Čo by si nám povedala na záver?

„Ďakujem veľmi pekne za priestor a čas, teším sa, že som vám mohla aspoň trochu priblížiť „čo to vlastne v tom Exprese robím“. Práve každému, aby mohol robiť to, čo ho baví, naplňuje, a aby to mohol robiť s ľuďmi, ktorí sa navzájom podporujú, budujú priateľstvá, rešpektujú sa, dôverujú si, a v neposlednom rade, ktorých prácu vedia šéfovia doceniť. Žiaľ, viem, že to je dnes už skôr trend ako automatická súčasť života.“

Teším sa vždy, kedy vás opäť vidím, moji drahí Stankovčania. Zatiaľ dopočutia... :)”

Lenka, my ti ďakujeme za rozhovor, ktorý si nám poskytla. Tiež ti ďakujeme za rozdávanie pozitívnej energie z rozhlasového éteru. Nezabúdame, že si bola súčasťou aj nášho teamu, ktorý tvorí noviny Hlas a budeme sa tešiť, až si zasa nájdeš trochu času a niečo nám svojím neopakovateľným spôsobom napíšeš. Držíme palce!!!

Dušan Pevný

Beháme v Stankovciach

Stalo sa

Bežecké podujatie Trenčianska bežecká liga je organizované od roku 2015 a jeho cieľom je propagácia behu pre športujúcu verejnosť. TBL tvorí 9 bežeckých podujatí, ktoré sa konajú raz mesačne od marca do novembra na rôznych miestach v okolí Trenčína. Lokality, ako aj dĺžky tratí sú zaujímavé a pestré, tak aby si „na svoje“ prišiel naozaj každý.

Medzi pravidelných účastníkov patria kvalitní výkonnostní bežci, ale omnoho väčšiu skupinu účastníkov tvoria najmä bežeckí nadšenci z bližšieho či vzdialenejšieho okolia. Vďaka tomuto podujatiu si môže široká verejnosť užiť kontakt s pretekárskou atmosférou, ale hlavne stretnutie s ľuďmi uznávajúcimi zdravý životný štýl a priateľské prostredie.

Dňa 29. apríla 2023 po prvýkrát zavítala Trenčianska bežecká liga aj do Stankoviec. Štart

behu bol pri reštaurácii Lyžana. Bežalo sa najskôr po rovinke okolo čističky cez hrádzu smerom k Váhu, po cestičkách, kde sa konávajú Tankové dni, návrat cez hrádzu k rybníku, kde bolo treba pribrzdiť na labilnom drevenom mostíku a potom znovu pridať smerom ku križu pod lipami, ďalej okolo farmy do kopčeka smer Černachová a po krátkom strmom stúpaní už nasledoval beh cez Kučie okolo cintorína, cez Orišky a Rozvadze späť k futbalovému ihrisku, kde po 9 km behu

všetkých čakalo občerstvenie a vďaka podpore zo strany obce aj skvelá cigánska.

Do cieľa úspešne pribehlo 167 bežcov a z toho 11 Stankovčanov, čo je doteraz najväčšia stankovská účasť. Všetci zúčastnení si užili pekné športové dopoludnie v príjemnom prostredí a spravili aj niečo prospešné pre svoje zdravie.

„Vítazstvo nad sebou samým je to najväčšie z víťazstiev.“ - Platón

Martin Lahký

Rozlúčenie

Tvorivá myseľ

(prerobená báseň - Rozžehnaní od L. Štúra)

Zabudni škola, zabudni na nás,
nad nami sa smútok búrlivo zháňa.
Zabudni škola, zabudni na deviatkov,
na svojich niekedy neposlušných partákov.

Zabudni na naše všetky slasti,
my všetci deviatci odchádzame do vlasti.
Zabudni škola, zabudni na mnoho našich krokov,
veď si s nami prežila krásnych deväť rokov.

Zabudni drahá, veď prídu ďalší,
mnoho nových prvákov odkiaľsi.
Láska k tebe bude aj naďalej,
len z nášho odchodu nezošalej.

Keby si videla tie búrlivé mraky,
zapni pri našom odchode v obci rebráky
a všetkým tu v okolí sa skalia zraky,
chlapom spadnú z nôh aj menčestráky.

Stankovce sa do čierneho halia,
smútok zarmucuje,
doma nás už za tie zlé známky
nikto nespucuje.

Všetci sme smutní, aj obec celá,
učitelia sa zaraďujú isto docela.
Tak nech sa vám všetkým dobre darí
a budú z vás dobrí hospodári.

Žiaci 9.A a 9.B triedy

Učiteľstvo bolo jeho snom - Michal Tehlár

Naši učitelia

Ľudské osudy sú nevyspytateľné. Obzvlášť, ak ovplyvňujú životy nás ostatných, tobôž, ak ide o učiteľské povolanie. Ako deti, ktorým vryté skúsenosti a vedomosti ostávajú v hlavách po celý život, tak aj teraz v neskorej dospelosti vnímame to, kto nám tie myšlienky v mladosti vliadol do povedomia a vedomia. Proste, pamätáme si ich doteraz a máme v nich vzory, či minimálne na nich spomínáme doteraz. Sú to proste naši učitelia. A jedným z nich je aj pán učiteľ Michal Tehlár.

Michal Tehlár sa narodil 4. 10. 1925 vo Veľkých Stankovciach. Otec a mama boli roľníci, jeho dedko bol miestnym šusterom. Mal tri sestry a troch bratov, dvaja zomreli ako veľmi malí. Michal pomáhal doma, ako sa dalo, no jeho snom bolo učiteľstvo. Rodičia nemali peniaze na rozdávanie, no to ho neodradilo, aby nešiel za svojím cieľom.

Aby si splnil sen o učiteľstve, začal navštevovať gymnázium v Trenčíne. Každý školský deň poháňal svoj bicykel, pokiaľ to počasie dovoľovalo, po bývalom trhovom chodníku, ktorým gazdovia chodili na trh do Trenčína. No, peniažok nebolo nazvyš a aj bicykel bol drahý špás, a tak miesto gúm s dušou, ktoré boli v tých časoch drahé, namotával si na ráfiky slamové zväzky, a tak denne prichádzal do školy v Trenčíne a späť domov.

Počas štúdia na gymnáziu si urobil nadsťavu pre kvalifikáciu učiteľa z matematiky a fyziky. To stačilo k tomu, aby ho prijali za učiteľa v Chocholnej – Kykuli, na „Kopaniciach“, kde pôsobil dva roky. To boli ťažké časy. Raz v zime sa brodil snehom zo školy a napadli ho diviaky. Duchapritomne vyliezol na strom a musel na ňom vydržať niekoľko hodín, kým diviaky neodišli. Premrznutý sa ďalej brodil snehom, kým sa dostal domov.

Následne ho poverili učiteľskou službou v Tušickej Novej Vsi na východnom Slovensku. To už bolo o poznanie lepšie pôsobisko. Tu sa jeho

osud stretol s budúcou manželkou Annou, rodenou Štífenovou. Tam sa im narodili aj synovia Stanislav a Ján. Na východe Slovenska pôsobil učiteľ Tehlár asi sedem rokov.

Na život v Tušickej Novej Vsi spomínajú v dobrom aj jeho starší synovia. Majú k tejto dedinke aj zaujímavú spomienku z neskoršej doby, keď ako mladé uchádzali cestovali zo Stankoviec na východ, za starými rodičmi na malom motocykli značky Pionier. Kto si na tento motocykel pamätá, uzná úsilie, ktoré museli chlapci vynaložiť. Plus stovky kilometrov k tomu...

S bývalým riaditeľom stankovskej školy Augustínom Nad'ovičom boli veľkí priatelia a ten ho presvedčil, aby sa vrátil do Stankoviec. Privoľil a tu, na miestnej škole, pokračoval v učiteľskom povolaní. Stalo sa tak v roku 1961. Začal stavať rodinný dom vo Veľkých Stankovciach, narodil sa mu ďalší syn Igor. Riaditeľ Nad'ovič ponúkol Michalovi Tehlárovi okrem učiteľovania aj zastupovanie, a tak sa mnohým žiakom vryl do pamäti ako dlhoročný zástupca riaditeľa. Nikdy nebol členom straníckych štruktúr v bývalom režime, no riaditeľ Nad'ovič si presadil, že zástupcu mu bude robiť Michal Tehlár.

Učil na škole matematiku a fyziku. Organizoval olympiády v oboch predmetoch. Veľa žiakov doučoval najmä doma a pripravoval na prestup do stredných škôl. Po odchode do dôchodku učil ešte na športovej škole v Trenčíne (bývalá „sedmička“) štyri roky.

Na dôchodku sa venoval záhradkárstvu. Fascinovali ho jablká, no jeho najväčšou záľubou bolo pestovanie maku. Na to bol veľký špecialista, málokto sa mu v tom vyrovnal. Veľa čítal, skladal básničky. Žiadna rodinná udalosť sa neobišla bez jeho špeciálneho príhovoru, ktorý si sám písal. Miloval svoje deti, najmä však vnúčence, ktorým rozdával svoje srdce. Jeho veľkou záľubou bolo zisťovanie rodokmeňa jeho rodiny.

Bol veľkým kamarátom s pánom Štefanom Záhumenským. Spolu sa aktívne podieľali na verejnom živote. Pán Tehlár bol režisérom niekoľkých divadelných hier, ktoré nacvičovali a verejnosti predstavili v bývalom veľkostankovskom kultúrnom dome. Aktívne sa zúčastňoval aj ostatného verejného života, bol istý čas podpredsedom Osvetovej besedy v našej obci.

Osud tohto nezabudnuteľného a skromného človeka, učiteľa obrovského množstva našich obyvateľov, ale aj detí zo susedných dedín sa naplnil 8. 1. 2014. Pochovaný je na cintoríne v Trenčianskych Stankovciach.

Ďakujeme rodinným príslušníkom pána Michala Tehlára za poskytnuté informácie a fotografie.

Dušan Pevný

Menové reformy

Zaujímavosť

K menovej reforme dochádza v dôsledku mimoriadnych hospodárskych problémov, zásadných politických zmien v danej krajine. Na území Slovenska ich bolo viacero. Každá z reforiem zmenila život mnohým ľuďom v danom období. Tento rok si pripomínáme dve okrúhle výročia spojené s menovými reformami.

Prvá menová reforma bola v roku 1919. Dôvodom bol vznik novej republiky na území bývalej monarchie. Uskutočnila sa 3. 3. až 12. 3. 1919 okolkovaním rakúsko-uhorských bankoviek. Novou menovou jednotkou sa stala Koruna československá. Prvé československé platidlá boli štátovky, ktoré boli dávane do obehu od júla 1919 do februára 1920.

Ďalšia menová odluka bola po vzniku tzv. Slovenského štátu v roku 1939.

Po skončení II. svetovej vojny bola v roku 1945 ďalšia menová reforma. V spoločnom štáte sa ako menová jednotka zaviedla opäť Koruna československá. Každá fyzická osoba si mohla bývalé slovenské a protektorátne koruny zameniť za nové Kčs v pomere jedna k jednej. Avšak len do výšky 500 korún. Ostatné bankovky museli byť uložené na viazané vklady, odkiaľ si ľudia mohli vyberať peniaze len v určitých prípadoch, napríklad v zlej sociálnej situácii, pri svadbe či pohrebe.

Začiatkom júna uplynie 70 rokov od menovej reformy, ktorá v zásadnej miere znehodnotila úspory podstatnej časti obyvateľov na Slovensku i v Čechách. Výmena peňazí prebiehala od 1. do 4. júna 1953. Rodina si mohla na jedného člena vymeniť maximálne 300 korún v pomere päť ku jednej, výmenou človek dostal 60 nových korún. Všetka hotovosť nad

300 korún sa však už menila v desaťnásobne horšom pomere 50:1, čo znamená, že peniaze stratili až 90 percent hodnoty. O niečo lepšie to bolo pri vkladoch v bankách. Vklady do hodnoty 5000 starých korún, čo približne zodpovedalo priemernej mzde, sa menili bez straty hodnoty v pomere päť ku jednej. Vyššie vklady však mali nevýhodnejší kurz - menili sa so stratou, odstupňovanou podľa výšky vkladu, pri sumách nad 50-tisíc to bolo dokonca 30:1, teda s 83-percentnou stratou.

Obyvateľstvo na Slovensku predložilo na výmenu 11,5 miliardy korún, za ktoré dostalo 422,1 milióna nových korún. V priemere vymenil slovenský občan 3 329 starých korún za 121 nových. V pomere 5:1 sa znižovali platy aj ceny. Človek po reforme síce zarobil nominálne päťkrát menej, ale v rovnakom pomere klesli aj ceny mnohých tovarov.

Vtedajší vrcholní predstavitelia štátu zdôvodnili menovú reformu ako nutnosť, nakoľko mala zvýšiť a upevniť kurz Československej koruny. Nová koruna mala mať zlatý obsah a nemala byť už ďalej viazaná na americký dolár. Kurz Československej koruny mal byť zviazaný podľa ich názoru s najstabilnejšou menou, a to sovietskym rubľom. Predstavitelia komunistickej strany danú reformu prezentovali ako víťazstvo pracujúceho ľudu, týmto postupom však zne-

hodnotili úspory i znížili životnú úroveň podstatnej časti obyvateľov.

Vo februári uplynulo 30 rokov od ďalšej menovej zmeny. Dôvodom bol rozpad Česko-slovenskej federácie a vznik Slovenskej republiky. Dovtedy platné federálne bankovky boli okolkované. Na kolkoch bol slovenský znak a názov Slovenská republika. Samotná výmena peňazí prebiehala v dňoch 4. až 7. februára 1993. Za ten čas sa vymenili v Slovenskej republike 4 miliardy korún a na vkladoch bol prírastok 21 miliárd korún. Človek si mohol vymeniť v hotovosti 4 000,- Sk.

Dňom 8. februára 1993 zanikla spoločná česko-slovenská mena a vznikla nová slovenská mena. Do 15. augusta 1993 ešte platili okolkované česko-slovenské bankovky. Zároveň v tento deň boli dané do obehu prvé slovenské bankovky v nominálnej hodnote 50 slovenských korún.

Posledná menová reforma na Slovensku bola k 1. 1. 2009. Skončilo takmer 100 ročné obdobie, keď sme na našom území platili Korunou československou, prípadne slovenskou. Slovenská republika ako 16. krajina v Európe prijala novú menu – euro, ktoré dnes denne používa viac ako 345 miliónov ľudí.

Jozef Kadák

Mama na prenájom

Rozhovor

Mama na prenájom je rodinný seriál s príbehom, ktorý sa točí okolo malého dievčatka – Hanky, ktoré si želá spoznať svoju mamu. Vyrastá bez nej, iba s otcom – úspešným gynekológom Martinom Tomanom (Adam Bárdy) a dedom Edom (Vladimír Kobielsky). Martin Hanke sľubuje, že jej mama sa čoskoro vráti, no netuší, ako to urobiť. Tu stretáva krásnu a nespútanú Nad'u Vernerovú (Martina Zábranská), ktorú požiada o to, aby hrala jej mamu. Nad'a je súčasťou rodiny, ktorá vlastní rodinnú reštauráciu. Majiteľ reštaurácie Dušan Verner (Maroš Kramár) - Nadin otec, ktorý má ešte dve deti – dcéru Beátu (Kamila Heribanová) a syna Juraja, ktorého nehrá nik iný ako Martin Klincůch.

Ide už o tretí televízny seriál, v ktorom Martin hrá a na rozdiel od dvoch predošlých (Pán profesor a Oteckovia) je na pl'ace oveľa častejšie, textu je oveľa viac. Aby sme zistili, ako to celé prežíva, tak sme ho trochu vyspovedali.

Martin, hráš syna Maroša Kramára, ako si zvládal natáčanie hlavne prvých epizód s takýmto slávnym hercom, netriasli sa ti kolená?

„Samozrejme, že sa mi triasli nohy. Hrať na jednom mieste s hereckou legendou Marošom Kramárom je pre mňa niečo neuveriteľné. Je výborný herec a dobrý človek. Často mi dal pri natáčaní rady, ktoré som sa snažil vnímať a aplikovať do hrania. Je mi na pl'aci veľkou oporou.“

Máš tam dosť aj takých milostných zápletiiek, ako sa ti to páči, je to čisto profesionálne, či sa občas aj zaískrí?

„Vnímam to absolútne profesionálne. Aj keď občas sa stane, že preskočí malá iskra. Ale to sú presne tie pocity, ktoré by sme mali hrať.“

Sniektorými hercami sa stretávaš opakovane v rôznych seriáloch, vznikajú medzi vami aj také mimo kamerové kamarátstva a kto ti je z hercov taký najbližší?

„Vďaka herectvu som spoznal nespočetne veľa ľudí a pár z nich som si doslova zamiloval. Spoznal som sa s Krištofom Králikom, Matúšom Kolárovsčým, Martinou Zábranskou, Kamilou Heribanovou a ďalšími, ktorí sú moji veľmi dobrí priatelia.“

Seriál Mama na prenájom má 94 epizód a okrem víkendov beží každý deň, to je asi veľa natáčania, veľa učenia sa textov, okrem toho máš aj iné povinnosti, ako toto všetko zvládaš?

„Toto je dobrá otázka. Sám neviem. Je toho naozaj veľa a občas neviem kde mi hlava stojí. Našťastie mi hrá do karát jeden podstatný faktor, že túto profesiu milujem a extrémne ma baví, takže každé jedno natáčanie alebo predstavenie je pre mňa čas, kedy vnímam a nadobúdam skúsenosti. Nazval som to „vystrešovaný relax“. Ale! Je tu jedna vec, ktorú z duše nenávidím. A to je skoré ránné vstávanie. Tým, že sa učím hromady textov zo dňa na deň sa stáva to, že môj spánok netrvá veľmi dlho. A ak sa do toho pridá nástup na 6.00, je to hotový balíček na „príjemné“ ráno.“

Môžeš, prosím ťa, pre našich čitateľov prezradiť niečo zo zákulisia?

„Veľmi často sa stáva, že hráme úplne iné ročné obdobie ako to, v ktorom sa zrovna nachádzame. Hrať v krátkom tričku, plavkách alebo inom letnom oblečení, je pri zimných teplotách celkom sranda. Najhoršie je, že sa musíme tváriť, že je teplo. Veľmi sa teším, že sa so seriálovou rodinou oslovujeme rodinne aj mimo natáčania. Je úplne bežné, že Maroša nazvem „tatino“ a on mňa oslovuje „synečku“. Raz sa mi stalo, že som mal medzi natáčaním asi 3 - hodinovú pauzu. Ja som bol zrovna celkom unavený a skúsil som sa nenápadne dostať k Tomanovcom do domu, kde som zaspal v Edovej posteli. Nikto si ma nevšimol a ja som si trošku dodal energie. Ale nehovorte to Edovi.“

Ako by si zhodnotil tento seriál?

„Seriál mama na prenájom je najintenzívnejší projekt, ktorý som robil. V priestoroch ateliérov, kde sa seriál natáča, trávim hodiny denne a je to už môj druhý domov. Zamiloval som si ľudí, ktorí pracujú na tomto projekte a to platí aj pre hercov aj pre štáb a aj pre produkciu. Herecké skúsenosti, ktoré nadobúdam počas procesu, majú pre mňa najcennejšiu hodnotu. A som veľmi vďačný, že som toho súčasťou.“

Milí čitatelia, ak ste ešte nášho Martina Klincůcha nevideli hrať postavu Juraja Verneru, tak máte možnosť si ho pozrieť každý pracovný deň o 17.55 hod. na TV Markíza.

Radovan Siva

Ultra maratón okolo nás

Všimli sme si

Na stránke našej obce sa vo februári objavila informácia o organizovaní verejného športového podujatia - horského ultramaratónu (trailu) a diaľkového turistického pochodu „Letecká stovka“. Informácia tam bola aj vzhľadom na to, že trasa prechádzala územím našej obce.

Hromadný štart podujatia bol v sobotu 11. marca 2023 nastavený na 6.00 hod. do Trenčína. V piatok, pred akciou vládlo počas dňa príjemné jarné počasie. V sobotu ráno, pri

pohľade z okna a tepla domova, som však lutovala všetkých, ktorí sa postavili na štartovú čiaru. Teplota klesla a snehové chumáče, ktoré padali z neba, boli obrovské.

Podarilo sa mi dostať do tímu dobrovoľníkov, ktorí účastníkom „Leteckej stovky“ chystali občerstvenie na Inoveckej chate, čo bol 85. kilometer trasy. Zo Stankoviec sme odchádzali autom a snehové chumáče zanechávali po dedine minimum. Čím vyššie sme sa však autom od Jastrabia k Inoveckej chate viezli, tým bola na ceste vyššia snehová nádielka. Pri chate bola čarokrásna zima, nie však pre prichádzajúcich bežcov v teniskách. Prvý bežec, druhý bežec, tretia bežkyňa, ďalší, a ďalší, mali napriek nečasu úsmev na tvári ošľahanej vetrom. A to mali pred sebou ešte 20 kilometrov...

Po pretekoch som s odstupom času našla na stránke „Leteckej stovky“ zopár článkov a postrehov od účastníkov – „stovkárov“.

Teoreticky som vedela, kadiaľ trasa vedie. Od Trenčína smerom k našej obci po Vážskej cyklomagistrale. Pochopila som z článkov a postrehov, že najpozoruhodnejší bod trate bol určite prechod cez Turňanský potok, medzi Veľkými Bierovcami a naším chotárom, blízko hrádze pri Váhu.

Našťastie, zachytila som, že aj naša obec by sa mala zaoberať vybudovaním nejakého premostenia v tomto úseku, ktoré bude súčasťou budúcej cyklotrasy. Tak budeme veriť, že raz, keď bežci budú zase bežať svoj ultra maratón okolo našej obce, nebudú mať zmáčané nohy.

Zuzana Jančová

Žiaci - budúcnosť nášho futbalu

Futbalové aktivity

Futbal je kolektívna loptová hra, ktorá je považovaná za najpopulárnejší šport na svete. Podľa prieskumu medzinárodnej futbalovej federácie FIFA hrá futbal pravidelne najmenej 300 miliónov ľudí vo viac ako 220 krajinách sveta. A aby sa z malých chlapcov stali kvalitní futbalisti a opory mužstiev, to je dlhá cesta.

S futbalom začínajú chlapci organizovane až keď dosiahnu vek 6 rokov, vtedy si ich môžu kluby zaregistrovať. Postupne prechádzajú rôznymi vekovými kategóriami - mladšia prípravka, staršia prípravka, mladší žiaci, starší žiaci, mladší dorast, starší dorast a dospelí. V tomto článku sa budeme venovať žiackym kategóriám OŠK Trenčianske Stankovce.

Naši starší žiaci hrajú IV. ligu sever, ktorú riadi ObFZ Trenčín. A vedú si priam fantasticky. Ani najstarší pamätníci si nespomínajú, že by niekedy naši žiaci tak suverénne ovládli svoju súťaž, boli postrachom pre súperov a deklasovali ich v každom zápase. Ved' posúďte. Súťažný ročník začali vlni v septembri, doteraz

nestratili ani bod, vo všetkých zápasoch zvíťazili, súperom často nastrieli viac ako 10 gólov a už niekoľko kôl pred koncom sa stali suverénnymi víťazmi súťaže. Ich bilancia bola 4 kolá pred koncom súťaže 60 bodov za 20 víťazstiev s imponantným skóre 199 : 9. Druhá Nemšová za nimi zaostáva o priepastných 16 bodov. To nemá v histórii futbalu v našej obci obdobu. Vďaka im za vzornú reprezentáciu klubu a samozrejme aj obce. Nemalú zásluhu na tomto úspechu má aj trénerská dvojica Rastislav Vavruš a Miloslav Hrbas.

Tento úspech môžu naši starší žiaci ešte vylepšiť, pretože súťaž sa hrá v 2 skupinách - sever a juh. Víťazi skupín sa stretnú vo finále

vom zápase o Majstra ObFZ Trenčín. Zo skupiny sever to budú naši hráči OŠK Trenčianske Stankovce a zo skupiny juh to s najväčšou pravdepodobnosťou bude Bošáca. Tento finálový zápas sa uskutoční na našom štadióne, a to 18. júna so začiatkom o 13.30 hod. Srdečne pozývame širokú divácku verejnosť na tento zápas, prídte si pozrieť výkony našich talentovaných hráčov a povzbudiť ich.

Z našich žiakov vyrastá veľmi silná futbalová generácia a ak vytrvajú, nepoľavia v úsilí a budú sa naďalej zdokonaľovať vo futbalovom umení, tak o budúcnosť futbalu v našej obci je postarané a máme sa na čo tešiť.

Štefan Šmatlák

Na kolesách po Slovensku - 3. časť

Aktivity

Čaká nás posledný deň nášho bicyklového dobrodružstva a cieľ našej cesty – Štúrovo. Dievčatám sa moc nechce a ani sa im nečudujem. Nie, že by nevládali, ale ubytovanie, ako som písal, bolo perfektné. Púšťame sa naspäť na Komárno a za ním už sa nám znova ukazuje Dunaj

Žiadnu extra zastávku som si na dnes neplánoval, až na Kelemantiu – pozostatky prvého rímskeho tábora na ľavom brehu Dunaja postaveného za vlády Marca Aurélia (161-180). Z rovnakého obdobia pochádza aj rímsky nápis na trenčianskej hradnej skale – rok 179. Zbytok cesty som nechal na náhodu. Až teraz, pri písaní tohoto článku som si uvedomil, že som zabudol na dosť zaujímavé geografické miesto na Slovensku – jeho najjužnejší bod pri Patinciach. Zamrzí, ale čo už, snáď nabudúce. Pri prechádzaní cez malú dedinku Žitava nás zaujme nezvyčajný pamätník, na vrchole ktorého je turecký polmesiac. Až pri informačnej tabuli sa dozvedám, že je to pamätník k 400. výročiu uzavretia Žitavského mieru medzi Osmanskou ríšou a Habsburskou monarchiou z roku 1606, podpísanou v týchto miestach.

Trasa teraz vedie cez priľahlé dedinky a ja len dúfam, že sa čoskoro vrátíme naspäť k tichu, čo bolo popri Dunaji. To sa nám po pár

kilometroch darí a môžeme si znova užívať istotu, že nemáme za chrbtom žiadne auto. Dokonca vchádzame ako keby do nejakého lesíka a tam na nás konečne nepečie slnko. Dunaj nám aj tu prichystal pekné preväpnie, asi kilometer dlhú a niekoľko metrov širokú pláž z malých kamienkov a mušlí. Nečakané, úplná fantázia a keď som videl baby ako sa klepú, že tam chcú ísť, tak som vedel, kde strávime najbližšiu hodinu. Ani som netušil ako a už boli v plavkách a ponorené v Dunaji. Ten tu bol o niečo širší než doteraz a aj breh sa zvažoval len mierne. Aj po pár metroch od pláže boli stále namočené len po kolená. Navyše sa tu robili vlny a keď som pár ľuďom ukazoval video, tak nechceli veriť, že to nie je pri mori. Obed v neďalekých Kravanoch nad Dunajom spájame s tamojšou vyhliadkovou vežou a pred nami už je len cieľ našej cesty, kde sa stretávame s mojim otcom, ktorý nás berie autom domov.

Čo dodať na záver? Z môjho pohľadu super strávené tri dni, krásna príroda, krásne spomienky a nové zážitky, pre nás troch nové objavené kúty Slovenska. Dúfam, že sa aj dievčatám páčilo, ale podľa toho ako sa vypytujú, kam pôjdeme tento rok, tak som presvedčený, že áno. Tak len napoviem Veronka, Ema, tešte sa... Záhorie a Južná Morava volá.

Tomáš Sliva

Na ulici v Sedličnej

Pátrali sme

V minulom čísle sme v rubrike Historické foto zverejnili fotografiu zo sedličanskej ulice. Trošku sme popátrali po bližších informáciách.

Dozvedeli sme sa od ľudí zo Sedličnej, že fotografiu urobil pán Križka a je fotená na ulici pri pekárni, teda v prvej ulici smerom od Trenčína.

Na motorkách pred tréningom zväzarmovskej streľby sú zľava Dušan Hrušovský a Pavol Beňovič. Na prechádzke s kočíkom je Pavel Chrastina s dcérou Mirkou.

Redakčná rada

Mons. Fuga, spoluautor slovenskej vlajky Zaujalo nás

V tomto roku si pripomíname 100 rokov od narodenia Mons. Františka Jozefa Fugu, ktorý sa narodil 9. júna 1923 vo Vinnom, v okrese Michalovce. Bol veľkým národovcom. Aj keď to mnohí Slováci ani len netušia, s jedným jeho „dielom“ sa stretávajú takmer denne. Má veľkú zásluhu na dnešnej podobe slovenskej vlajky.

Mons. Fuga prišiel s návrhom na slovenskú vlajku, ktorá mala pripomínať naše kresťanské tradície. Na troch pásoch v slovanských farbách (biela, modrá, červená) bol uprostred znak s trojvrším modrej farby s výrazným cyrilometodským krížom.

Svoj návrh poslal do Anglickej heraldickej spoločnosti, ktorá mu v roku 1984 vydala na slovenskú vlajku certifikát. Táto vlajka sa s malou obmenou (znak je umiestnený viac vľavo, nie v strede) stala vlajkou Slovenskej republiky.

„Jeho zásluhy na tom, že dizajn slovenskej vlajky je taký aký je, sú nespochybniteľné. Ten symbol – slovenský znak – robil kvôli tomu, aby odlišil slovenskú komunitu od ostatných východoeurópskych národov,“ povedal František Cupák, jeho synovec.

Mons. Fuga pôsobil väčšinu života v kanadskom Hamiltone. V Kanade rozširoval slovenskú kultúru, literatúru, umenie, reč a kresťanské tradície. Vo Vinnom, kde sa narodil, pomenovali po ňom školu, pamätnú izbu i odhalili jeho

bustu. Monsignor František J. Fuga zomrel 9. novembra 1987 v Hamiltone.

Ďakujeme nášmu priateľovi Paulovi Sta-

chovi z Kanady, ktorý nás na túto zaujímavú postavu slovenských dejín upozornil.

Dušan Pevný

Pracovníčky školskej kuchyne 1972 - 73 Historické foto

Za polárnym kruhom - Kiruna

Na potulkách svetom

Ako nám raz bolo povedané: „Na východe nič nie je...“, tak sme sa vybrali tento krát na sever. Letom z Viedne cez Štokholm sme preleteli cca 2.500 kilometrov. Miesto, ktoré sme navštívili, sa nachádza na severe Švédska, v oblasti Laponska. Nachádza sa tiež 150 km za polárnym kruhom.

Mestečko Kiruna, v ktorom sme pristáli, je zväčša po celý rok pod snehom. Tu piloti musia mať špeciálny kurz na pristávanie a vzlietanie zo snehu. Denne tu pristanú len 3 lietadlá, a to prevažne s turistami. Kiruna je malým priemyselným mestom, v ktorom sa nachádzajú bane na ťažbu železnej rudy. Ťaží sa tam 4% svetovej produkcie. V baniach sa nachádza 700 km koľajísk, kde sa vyťažená ruda vlakmi odváža na medzinárodné prekladiská. Vlak naložený rudou má 2,5 km, z prekladísk ide na ďalšie spracovanie.

Mesto Kiruna má približne 20 000 obyvateľov, ktorí prevažne pracujú v ťažkom priemysle. V týchto drsných a ťažkých poveternostných podmienkach, keď najmä v decembri, januári a februári teploty padajú na -30/-35 stupňov. V zime je denné svetlo len cca 2 hodiny a v lete zase 24 hodín v kuse.

Funguje tu turisticky ruch, ktorý je zameraný v zime na rybolov v ľade, behy na lyžiach, psie záprahy a pozorovanie polárnej žiare. Pri našom výlete za polárnou žiarou v marci sa už „zjarnievalo“ bolo len -22 stupňov. Navštívil som malú dedinku Jukkasjärvi, ktorá leží 15 km od Kiruny, kde pracoval môj syn v gastronómii v Ice Hotel Sweden. Ten patrí medzi 50 najvyššie hodnotených destinácií na svete a ponúka okrem klasických izieb aj ľadové izby, v ktorých môžete prenocovať pri teplote -5 až -10 stupňov.

Na naše „šťastie“ bol hotel „vybookovaný“ do konca marca, tak sme spali v klasickom hoteli. Návštevu syna sme spojili aj s výletom za polárnou žiarou, keďže nám prialo počasie a bola jasná noc. Na snežných skútroch s miestnymi sprievodcami sme sa v skupine asi 20 ľudí

vybrali cez krásne lesy a po zamrznutých jazerách ju pozorovať. Bolo veľmi fascinujúce, úžasne, až neuveriteľné, čo sa na oblohe dialo. V skupine s nami boli ľudia z Číny, Ameriky, Thajska, Japonska a Ruska.

Domáci obyvatelia, ktorí sú veľmi milí, pohostinní, majú zväčša vikingský pôvod, na ktorý sú veľmi hrdí. Aj náš sprievodca pochádzal z rodiny Vikingov, ktorí tam pred mnohými rokmi žili. Keď sme dorazili do tábora, odkiaľ sme žiaru pozorovali, pripravili nám miestnu špecialitu - soba na vikingský spôsob a ich tradičný dezert.

V hoteli, kde syn pracoval, mali okrem bežných hostí aj pár veľmi zaujímavých. Obsluhovali aj napr. švédskeho kráľa, predsedníčku európskeho parlamentu pani von der Leyen, pána Bourlu – „známeho“ riaditeľa firmy Pfizer, rodinu Rockefellerovcov či iných, o ktorých my, bežní ľudia, len čítame v tlači.

Nikdy by som nemyslel, že takýto drsný a poveternostne nehostinný kút sveta niekedy navštívim. Na konci výletu som bol rád, že som videl, v akých podmienkach ľudia žijú za polárnym kruhom.

L'uboš Pevný

Ľadové izby

Rozvadzská rýchlobežka

Na vlastné oči

V ovocnej aleji a na pietnom mieste pri kríži v Rozvadzoch sa konalo 20. mája 2023 zaujímavé podujatie pre rodiny s deťmi, ktoré organizátori občianske združenie Robíme to pre deti, Folklorný súbor Rozvadžan a DHZ Trenčianske Stankovce nazvali Rozvadzská rýchlobežka. Išlo o rodinné preteky na bicykloch s bohatým sprievodným programom. Počasie vyšlo, a tak sa účastníci mohli ukázať v plnej sile za slnečného počasia.

Prečo Rozvadzská rýchlobežka a prečo v aleji? Nuž na to je jednoduchá odpoveď. Tento rok si pripomíname 130 rokov od úmrtia šikovného rodáka Jána Pevného z Rozváž, ktorý s priateľom Vlčekom zo Sedličnej konštruovali prvé „bicycle“ možno aj na celom Slovensku. Ako v úvode podujatia poznamenal v príhovore Slavo Tomík pravdepodobne sa „bicycle“ podobal súčasnej kolobežke, ktorú v tých časoch volali rýchlobežka. V roku 1870 na nej absolvoval vtedy 34-ročný Ján Pevný cestu z Rozváž

do Turčianskeho Svätého Martina do redakcie Martinského Národného Hlásnika. Po historickej trase aleje chodili po vtedy poľnej ceste na malostankovskú faru Štúrovci z Beckova. Preto organizátori nazvali akciu a vybrali miesto podujatia tak, ako je uvedené v názve podujatia.

Krásne počasie uvítalo desiatky štartujúcich v rôznych kategóriách. Organizátori pripravili atrakcie pre deti. Hasiči urobili program s novou protipožiarnou technikou, maľovalo sa na tvár, preťahovalo lanom, predávali rôzne dob-

roty a sladkosti. Deti sa vyšantili na skákacích hradoch, „dospeláci“ pri dobrom pive, gulášiku či iných dobrotách. Folkloristi z Rozvadžanu a Garážanky prispeli spevom a hudbou, korunu všetkému dával vynikajúci DJ Cesto, ktorý celé podujatie sprevádzal slovom a hudbou.

Nie je teraz dôležité popísať víťazov v jednotlivých kategóriách, dôležité je, že zvíťazili všetci účinkujúci a prekonalí sami seba v športových výkonoch, utužili rodinu a vzťahy. Zároveň strávili pekný deň v prírode v okolí pamätného miesta našej histórie pri kríži v rozvadzskom poli.

Stretnúť veľké množstvo známych tvárí, vidieť radosť v očiach detí, prijať ocenenia, lebo každý bol ocenený, nielen víťazi, to všetko by malo do budúcnosti umocniť fakt, že takýchto podujatí nesmie byť nikdy dosť. A týmto chceme poďakovať všetkým organizátorom a podporovateľom podujatia za výnimočnú udalosť.

Veríme, že toto podujatie bude mať budúcnosť, a že sa stane pravidelným v kalendári stankovských kultúrnych a športových podujatí.

Redakčná rada

Pod'akovanie

V mene svojom a majiteľky reštaurácie Lyjana, by som rada pod'akovala všetkým rodičom a deťom, ktorí sa zúčastnili na akcii Veľkonočné tvorivé dielničky a Detský majáles.

Na tvorivých dielničkách si mohli deti spolu s rodičmi vytvoriť veľkonočné pozdravy, rôzne dekorácie, deti si vyskúšali vyfukovanie vajčiek a ich zdobenie.

Detský majáles sme si užili za krásneho počasia, hrali sa, súťažili či tancovali. Pre každé dieťa bola pripravená odmena ako písacie potreby či ozdoby do vlasov.

Verím, že sme si to užili a vidíme sa znova, a to **2. júna 2023**, kedy spolu oslávim Medzinárodný deň detí.

Tešíme sa na vás!

Jana Sedláčková

Zo života obce

Pohár Oblastného futbalového zväzu - finále

Pozvánka

Na Výkonnom výbore ObFZ Trenčín, sa zrodila myšlienka vytvoriť súťaž Pohár ObFZ Trenčín. Je to súťaž mužstiev dospelých, do ktorej sa mohli prihlásiť mužstvá, hrajúce v súťažiach, ktoré riadi ObFZ Trenčín, čiže zo 7., 8. a 9. ligy.

Do súťaže sa prihlásilo 15 mužstiev, medzi nimi aj naše mužstvo OŠK Trenčianske Stankovce „B“. V 1. kole bolo našim súperom mužstvo Trenčianska Teplá. Súper nám problémy nenarobil a poľahky sme zvíťazili 7:2. V 2. kole nám žreb prisúdil mužstvo Kostolné

z okresu Nové Mesto nad Váhom. Tento súper nás už potrápil, ale nakoniec sme zvíťazili 3:2. V semifinále sme narazili na kvalitného súpera z našej súťaže Záblatie. V zápase sme boli podstatne lepším mužstvom a zvíťazili sme 4:1.

Finále sa uskutoční **24. júna 2023** na ih-

risku v Záblatí. Už teraz je to veľký úspech a ani vo finále, kde bude našim súperom Nemšová, rozhodne nie sme bez šancí na konečné prvenstvo. Vďaka patrí všetkým, čo sa o tento významný úspech pričínili, hráčom, realizačnému tímu a funkcionárom.

Štefan Šmatlák

Redakcia HLAS

Noviny pripravili: Ing. Martin Jurčo, Gabriel Kadák, Bc. Monika Pevná, Ing. Jozef Kadák, Bc. Radovan Siva, Dušan Pevný, Pavol Kurtiš, Ing. Štefan Šmatlák, Tomáš Sliva, Slavo Tomík, Ing. Vendelín Sedláček, Dominika Mojžišová, Pavol Múdry, Mgr. Vlasta Pevná - korektúry.
Tlač: PN Print s. r. o., Štefánikova 130, Piešťany. Náklad: 1000 ks.
Periodicita vydania: 6x ročne. Zapísané v Zozname periodickej tlače Ministerstva kultúry SR pod číslom: MK – EV 5100/15.
Vydavateľ: Dušan Pevný, Rozvadze 501, 913 11 Trenčianske Stankovce

Texty sú zverejnené v pôvodnej verzii autorov bez úprav.

Podnety občanov možno zasielať na e-mailovú adresu: hlas.stankovce@gmail.com.

